

KARTA PRZEDMIOTU

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Interpunkcja
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Punctuation
Kierunek studiów	edytorstwo
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	I
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	językoznawstwo
Język wykładowy	język polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Mariusz Koper
---	------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład			2 ECTS
konwersatorium			
ćwiczenia	30	II	
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Polska ortografia oraz interpunkcja (wiadomości ze szkoły podstawowej i średniej). Składnia opisowa języka polskiego (wiadomości ze szkoły podstawowej i średniej).
-------------------	---

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

Wprowadzenie i utrwalenie wiedzy z zakresu interpunkcji języka polskiego.
Historyczne i teoretyczne podstawy dzisiejszych zasad interpunkcji polskiej.
Przegląd zasad użycia znaków przestankowych (teoria i praktyka).
Doskonalenie umiejętności praktycznych związanych z pisaniem i korektą tekstu.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna podstawy teoretyczne zasad polskiej interpunkcji, podstawowe instrumentarium badawcze oraz literaturę przedmiotu.	K_W08
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi w praktyce wykorzystać posiadaną wiedzę z zakresu zasad polskiej interpunkcji, sprawnie i poprawnie wprowadza zasady interpunkcyjne w wypowiedzeniach niewerbalnych i werbalnych (pojedynczych i złożonych).	K_U11
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student potrafi ocenić własne i cudze teksty pod kątem interpunkcji polskiej. Student dąży do samodoskonalenia warsztatu edytora w zakresie korekty i adiustacji tekstu.	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

<ol style="list-style-type: none"> 1. Teoretyczne podstawy zasad interpunkcyjnych. 2. Ogólna charakterystyka funkcji znaków przestankowych. 3. Rola kropki. 4. Rola średnika. 5. Rola przecinka. 6. Rola dwukropka. 7. Rola pytajnika i znaku wykrzyknienia. 8. Rola wielokropka 9. Rola pauzy. 10. Rola cudzysłowu, jego rodzaje, funkcja tzw. gęsich łapek. 11. Przegląd użycia znaków przestankowych. 12. Przecinek - interpunkcja wewnątrz zdania pojedynczego. 13. Przecinek - interpunkcja wewnątrz wypowiedzenia złożonego. 14. Interpunkcja pozostałych znaków (kropka, średnik, dwukropek, wielokropek, pauza, pytajnik, znak wykrzyknienia, nawias, cudzysłów). 15. Kolokwia cząstkowe (w tym dyktando) oraz kolokwium końcowe z treści programowych.
--

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	Wykład konwersatoryjny	Praca pisemna (kolokwium nr 1)	Oceniony tekst pracy
W_02			
W_...			
UMIEJĘTNOŚCI			

U_01	Ćwiczenia praktyczne	Praca pisemna (kolokwium nr 2 i 3)	Oceniony tekst pracy pisemnej (kolokwium nr 2 i 3).
U_02	Dyktando	Praca pisemna	Oceniony tekst dyktanda
U_....			
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	Dyskusja, praca zespołowa	Prace pisemne	Ocenione prace pisemne
K_02			
K_...			

VI. Kryteria oceny, wagi

Podstawą zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwiów i prac pisemnych (80%). Składnikiem oceny całościowej jest też obecność i aktywność na zajęciach (20%).

ocena niedostateczna

W – student nie opanował podstaw zasad polskiej interpunkcji, nie zna podstawowego instrumentarium badawczego oraz literatury przedmiotu,

U – student nie potrafi w praktyce wykorzystać wiedzy z zakresu polskiej interpunkcji, nie zaliczył kolokwiów i prac pisemnych,

K – student nie przejawia postawy odpowiedzialności za własny rozwój naukowy i zawodowy.

ocena dostateczna

W – student w stopniu ograniczonym opanował zasady polskiej interpunkcji, wybiórczo zna instrumentarium badawcze oraz literaturę przedmiotu,

U – student w stopniu przeciętnym potrafi w praktyce wykorzystać wiedzę z zakresu polskiej interpunkcji, zaliczył kolokwia i prace pisemne,

K – student przejawia postawę odpowiedzialności za własny rozwój naukowy i zawodowy.

ocena dobra

W – student w stopniu pogłębionym opanował zasady polskiej interpunkcji, zna instrumentarium badawcze oraz literaturę przedmiotu

U – student potrafi w praktyce sprawnie i poprawnie wykorzystać wiedzę z zakresu polskiej interpunkcji, zaliczył kolokwia i prace pisemne,

K – student świadomie kształtuje postawę odpowiedzialności za własny rozwój naukowy i zawodowy.

ocena bardzo dobra

W – student w stopniu pogłębionym opanował zasady polskiej interpunkcji, zna instrumentarium badawcze oraz literaturę przedmiotu, podczas zajęć stacjonarnych wykazywał się aktywnością.

U – student potrafi w praktyce sprawnie i poprawnie wykorzystać wiedzę z zakresu polskiej interpunkcji, zaliczył kolokwia i prace pisemne na ocenę bardzo dobrą,

K – student świadomie kształtuje postawę odpowiedzialności za własny rozwój naukowy i zawodowy.

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa
Stanisław Jodłowski, <i>Zasady interpunkcji. Podręcznik</i> , wydanie nowe, zmienione i rozszerzone, opracowanie naukowe i redakcyjne Jan Godyń, Kraków 2002.
Stanisław Jodłowski, Witold Taszycki, <i>Zasady pisowni polskiej i interpunkcji ze słownikiem ortograficznym</i> , Wrocław 1980.
<i>Wielki słownik ortograficzny PWN z zasadami pisowni i interpunkcji</i> , redakcja Edward Polański, Warszawa 2016.
Literatura uzupełniająca
Jerzy Podracki, Alina Gałązka, <i>Gdzie postawić przecinek</i> , Warszawa 2019.
Ewa i Feliks Przyłubscy, <i>Gdzie postawić przecinek?</i> Warszawa 1975.
Tomasz Karpowicz, <i>Kultura języka polskiego. Wymowa, ortografia, interpunkcja</i> , Warszawa 2018.